

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การกีฬากำลังเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายในประเทศไทย จะเห็นได้จากการจัดการแข่งขันระหว่างประเทศและภายในประเทศอยู่เป็นประจำเสมอ ๆ ซึ่งก็มีกีฬาที่แข่งขันหลายประเภทด้วยกัน กีฬาบาสเกตบอลเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่ได้รับคามนิยมเป็นอย่างมาก การเล่นบาสเกตบอลนั้นผู้เล่นต้องมีทักษะอย่างเพียงพอเพื่อให้สามารถเข้าร่วมในกีฬาประเภทนี้ได้อย่างสนุกสนาน สำหรับประโยชน์ที่ผู้เข้าร่วมในกีฬาบาสเกตบอลจะได้รับก็คือ นอกจากจะส่งเสริมการพัฒนาทางร่างกายแล้ว ทางด้านจิตใจก็ส่งเสริมให้ผู้เล่นมีจิตใจปลอดโปร่ง สนุกสนาน ปราศจากความกังวลใจซึ่งเป็นการส่งเสริมสุขภาพจิตได้เป็นอย่างดี ทางด้านอารมณ์ก็ทำให้ผู้เล่นสามารถควบคุมอารมณ์ รู้จักข่มใจ เป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้จะช่วยให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข อย่างไรก็ตามกีฬาบาสเกตบอลยังก้าวหน้าไปไม่ได้เท่าที่ควร ปัญหาขั้นแรกที่น่าจะคำนึงถึงก็คือ เด็กซึ่งจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตถ้าเขาไม่ได้รับการปลูกฝังทักษะในกีฬาบาสเกตบอลอย่างเพียงพอในโรงเรียน เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ก็ไม่คิดจะนำทักษะนั้น ๆ มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในยามว่าง การเรียนการสอนก็จะไม่ได้รับผลตามมุ่งหมายที่ต้องการให้ผู้เรียนนำทักษะความรู้ ความสามารถทางการกีฬานั้น ๆ ไปเล่นหรือใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองในยามว่าง¹ แต่ปัญหาการเรียนการสอนก็อยู่ที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งจะต้องวางพื้นฐานในทักษะเบื้องต้นของกีฬา และมักจะพบเสมอว่า

¹Charles A. Bucher, Foundation of Physical Education (3d ed; St. Louis: The C.V. Mosby Company, 1960), p. 126.

ทักษะในกีฬาบาสเกตบอลของเด็กนักเรียนยังไม่ดีพอ สิ่งที่น่าแก้ไขก็คือ ครูที่จบในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาในวิทยาลัยครูต่าง ๆ จะต้องได้รับการปลูกฝังทักษะต่าง ๆ ในการเรียนวิชาพลานามัยอย่างถูกต้องและเพียงพอแล้ว ปัญหาที่เด็กมีทักษะไม่ค่อยดีก็อาจจะลดน้อยลง

วิทยาลัยครูที่จะผลิตครูในระดับประกาศนียบัตรวิชาศึกษามีทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนวิชาพลานามัยอาจจะแตกต่างกันไปตามแต่สภาพการณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ผลที่จะได้รับจากการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนวิชาพลานามัยก็จะต้องแตกต่างกันไปด้วย กล่าวคือ ถ้าวิทยาลัยครูแห่งใดมีสภาพสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม มีเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างเพียงพอ ทักษะหรือความสามารถทางบาสเกตบอลของนักศึกษาในวิทยาลัยครูแห่งนั้นก็อาจจะดีกว่าวิทยาลัยครูที่มีสภาพสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมและเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไม่เพียงพอ วิทยาลัยครูเชียงใหม่เป็นวิทยาลัยแห่งหนึ่งที่ดีกว่ามีสภาพการณ์ต่าง ๆ อยู่ในขั้นที่ดี ดังนั้นความสามารถทางบาสเกตบอลของนักศึกษาก็น่าจะดีกว่า ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะเปรียบเทียบความสามารถทางบาสเกตบอลของนักศึกษาวินิจฉัยวิทยาลัยครูเชียงใหม่และวิทยาลัยครูจันทระเกษม ว่าจะมีความสามารถทางบาสเกตบอลแตกต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยคาดว่าประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยจะได้เป็นแนวทางในการปรับปรุงโปรแกรมการเรียนการสอนวิชาบาสเกตบอลในวิทยาลัยครูทั้งสองแห่งให้ดียิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถทางบาสเกตบอลของนักศึกษาวินิจฉัยวิทยาลัยครูเชียงใหม่และวิทยาลัยครูจันทระเกษม ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 - 2515
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถทางบาสเกตบอลระหว่างนักศึกษาชายของทั้งสองสถาบัน
3. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถทางบาสเกตบอลระหว่างนักศึกษาหญิงของทั้งสองสถาบัน

สมมติฐาน

นักศึกษาวิทยาลัยครูเชียงใหม่มีความสามารถทางบาสเกตบอลดีกว่านักศึกษาวิทยาลัยครูจันทรเกษม ในการทดสอบดังต่อไปนี้ คือ

- การยิงประตูโต้แป้นสลับข้าง
- การส่งลูกบอลกระทบผนัง
- การหยอกเหรียญเพนนีใส่ถ้วย
- การเลี้ยงลูกบอลสลับผ่านสิ่งกีดขวาง
- การเลี้ยงลูกบอลยิงประตู
- การหยุดและการหมุนตัว

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาวิทยาลัยครูเชียงใหม่ และนักศึกษาวิทยาลัยครูจันทรเกษม ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 - 2515 ดังรายละเอียดดังนี้คือ

นักศึกษาชายวิทยาลัยครูเชียงใหม่	ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2	จำนวน 118 คน
นักศึกษาชายวิทยาลัยครูจันทรเกษม	ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2	จำนวน 63 คน
นักศึกษหญิงวิทยาลัยครูเชียงใหม่	ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2	จำนวน 62 คน
นักศึกษหญิงวิทยาลัยครูจันทรเกษม	ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2	จำนวน 91 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ต้องเป็นผู้ที่ใ้เรียนบาสเกตบอลมาแล้ว

เท่านั้น

3. แบบทดสอบที่ใช้คือ แบบทดสอบความสามารถทางบาสเกตบอลของบ๊นนี่ ซึ่งประกอบด้วยข้อทดสอบ 6 ข้อทดสอบ คือ การยิงประตูโต้แป้นสลับข้าง (alternate lay-up shot) การส่งลูกบอลกระทบผนัง (wall bounce) การหยอกเหรียญเพนนีใส่ถ้วย (penny-cup) การเลี้ยงลูกบอลสลับผ่านสิ่งกีดขวาง (dribble maze) การ

เลี้ยงลูกบอลยิงประตู (dribble shot) การหยุดและการหมุนตัว (stop and pivot)²

ความจำกัของการวิจัย

1. สถานที่ใช้ในการทดสอบต่างกัน และการจับเวลาต้องใช้นาฬิกาจับเวลาหลายเรือนซึ่งอาจทำให้คลาดเคลื่อนได้
2. ผู้ช่วยทำการทดสอบหลายคน ซึ่งอาจจะทำให้ผลการทดสอบคลาดเคลื่อนไปไ้บ้าง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

อาจารย์ผู้สอนวิชาพลานามัย หมายถึง อาจารย์ที่สอนวิชาพลศึกษา หรือวิชา สุขศึกษา หรืออาจารย์ที่สอนทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษาในสถานฝึกหัดครู

วิทยาลัยครู หมายถึง สถานที่ที่สอนนักเรียนฝึกหัดครู 2 ระดับ คือระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) และประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง)

ทักษะ หมายถึง ความสามารถของร่างกายในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา อย่างใดอย่างหนึ่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถปรับการเคลื่อนไหวของทักษะนั้นให้เข้ากับสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างที่อึกคัย เช่น ทักษะการเลี้ยงลูกบอล การยิงประตู ในกีฬาบาสเกตบอล เป็นต้น

ความสามารถทางบาสเกตบอล หมายถึง การที่บุคคลมีทักษะและสามารถนำเอา ทักษะต่าง ๆ ไปใช้ในการเล่นบาสเกตบอลได้อย่างดี

²John W. Bunn, The Basketball Coach Guides to Success (Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice - Hall Inc., 1961), pp. 106-107.

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาวิทยาลัยครูเชียงใหม่และนักศึกษาวิทยาลัยครู
จันทระเกษม ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 - 2515 เท่านั้น

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบความสามารถทางภาษาเดกบอลของนักศึกษาวิทยาลัยครูเชียงใหม่
และวิทยาลัยครูจันทระเกษม ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 - 2515
2. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมการสอนภาษาเดกบอลให้มี
ประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
3. การวิจัยนี้อาจนำไปใช้เพื่อหาปกติวิสัยของคะแนนการทดสอบความสามารถ
ทางภาษาเดกบอลโดยใช้แบบทดสอบนี้ในโอกาสต่อไป